

Temma ette, ja vägi nüüd muke üles,
mis sa olled teinud: ärra salga mo eest
ärra. Akani südda sai nende sannadega
nenda liikunud, et ta ei moistnud sallata, ta
hakkas warsti sedda omma patto ülestun-
nistama ja ütles: Edest ma ollen Jeho-
wa Israeli Jummalaga wasto patto tei-
nud, sest ma ollen nenda ja nenda teinud.
Mis siis se hirmus pat olli, mis ta tei-
nud? se olli se, nenda kui ta isse üles-
tunnistas, et ta olli ühhe pitka kuu, kaks
sadda hõbbe-sekli ehk sadda ruubla, ja
ühhe sure kuld-tilkuti ennesele wõtnud; se-
samma Akani andis ka teada, kus need
riistad piddid ollema ta telkis. Siis
lakkitas ka Josua senna ta telgi jure neid,
kes need asjad seält ärratoid. Ei olnud
siis armo ühtegi enam, Akani omma
lastega ja weistega sai kirowidega sur-
nuks wissatud, ja keige omma maia riis-
tadega

tadega pärrast ka ärrapõlletud Akori or-
gus, ja rahwas pannid ühhe sure kirowi
hunnikko senna tuhha peäle tähheks mär-
giks ja rahwale õppetusseks, et nemmad
ei wõttaks mitte ülle Jummalaga kelo mid-
dagi teha.

Jummalaga wihha olli nüüd se nuhtlus-
se läbbi möda läinud, et Israeli rahwas
nüüd jälle julgeste oma waenlaste wasto
woiksid miina ilma kartuseta ilma kah-
jota. Jehowa ütles siis isse Josua wasto:
Ärra kardada, ja ärra ehmata mitte ärra:
wõtta keik sda-rahwast ennesega, ja tõuse
üles, minne Aji liina pole, wata, ma ollen
Aji kuningast ja ta rahwast ja ta liina ja
ta maad so kätte annud, ja sa pead Aji ja
ta kuningale teggema nenda, kui sa Je-
rikule ja ta kuningale teinud. Se kätt-
misse peäle läks ka Josua Aji liina alla,
ja sai sedda kätte, sedda möda kui Jum-
mal